

# ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗.๒ / ๑๑๒๖๐



กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๓๐๐

๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการให้ความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๒ / ว ๓๑๑๔ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๐

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ตัวอย่างการเรียงเอกสารสำนวนการสอบสวน จำนวน ๑ ชุด  
๒. แบบรายงานสถิติข้อมูลสำนวนคดีอาญา จำนวน ๑ ชุด

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือชักข้อมการใช้ดุลพินิจของผู้ว่าราชการจังหวัด ในการให้ความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ ให้ปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ ของผู้ว่าราชการจังหวัดในการตรวจพิจารณามีความเห็น การสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาของพนักงานอัยการตามมาตรา ๑๔๕ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญาเป็นไปโดยสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๘๑ ที่กำหนดให้รัฐต้อง ดำเนินการตามแนวนโยบายของรัฐด้านกฎหมายและการยุติธรรม ในการดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับ การให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรมทั่วถึง และจัดระบบงานราชการและงานของ รัฐอื่นในกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ ประกอบมาตรา ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่กำหนดให้การบริหารราชการต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๑๐ ได้กำหนดไว้ว่าในกรณีที่ภารกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายส่วน ราชการหรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกันให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกำหนดแนวทางปฏิบัติ ราชการเพื่อให้เกิดการบริหารราชการแบบบูรณาการร่วมกันโดยมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ด้วย จึงเห็นสมควรวางแนวทางเกี่ยวกับการตรวจพิจารณาการสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาของพนักงานอัยการ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดถือปฏิบัติดังนี้

๑. การจัดทำสารบบคดีกรณีพนักงานอัยการมีความเห็นสิ่งไม่พึง

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๑๔๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้ว ให้ลงรายละเอียดของสำนวนที่ได้รับจากอัยการจังหวัดไว้ในทะเบียนคุมเรื่อง โดยอย่างน้อยต้องมีหัวข้อสำคัญดังนี้

- ๑) เลขสารบบคดีของอัยการ
- ๒) วัน เดือน ปี ที่รับสำนวน โดยให้ระบุจำนวนแผ่นและหน้าทั้งหมดของสำนวนไว้ด้วย
- ๓) ชื่อผู้ต้องหาและชื่อผู้เสียหาย
- ๔) ข้อหาหรือฐานความผิดและระวางโทษสูงสุด
- ๕) วัน เดือน ปี ที่คดีขาดอายุความ
- ๖) ความเห็นอัยการและเหตุผลโดยย่อ
- ๗) ความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดและเหตุผลโดยย่อ
- ๘) วัน เดือน ปี ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็น
- ๙) วัน เดือน ปี ที่ส่งสำนวนพร้อมกับความเห็นแย้งไปยังอัยการสูงสุดหรือส่งสำนวนคืนอัยการจังหวัด
- ๑๐) ความเห็นของอัยการสูงสุด

๒. การตรวจเอกสารในสำนวนการสอบสวน

เอกสารสำนวนการสอบสวนที่พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจ ทำหนังสือส่งสำนวนให้อัยการจังหวัดพิจารณาในสำนวนการสอบสวน ได้เรียงแบบพิมพ์และเอกสารต่างๆ ตั้งแต่ลำดับแรก ได้แก่ รายงานการสอบสวน จนถึงผลการตรวจสอบประวัติและพิมพ์มีผู้ตาย ตามบัญชีเอกสารครบถ้วนหรือไม่ ซึ่งระเบียบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนดไว้มีทั้งหมด ๖๐ ลำดับ เอกสารทุกชนิดในสำนวนการสอบสวน ตามลำดับดังกล่าว จะมีชนิดใดและเพียงใดบ้างนั้น ต้องแล้วแต่ข้อเท็จจริงเป็นเรื่องๆ ไป ไม่มีสำนวนใดที่จะต้องมีเอกสารครบทั้ง ๖๐ ชนิด ดังกล่าว

๓. การตรวจพิจารณาสำนวน

ให้ตรวจความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนและพิจารณาสั่งสำนวนโดยละเอียดรอบคอบ ทั้งนี้ ให้นิติกรของที่ทำการปกครองจังหวัดทำหน้าที่กลั่นกรองสำนวนคดี โดยสรุปข้อเท็จจริง ข้อพิจารณา และข้อเสนอ แยกต่างหากจากสำนวนของพนักงานอัยการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาให้ความเห็น เพื่อให้เกิดความรัดกุมและเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน โดยมีแนวทางการตรวจสอบ ดังนี้

- ๑) ข้อความการกล่าวหาว่า ผู้ต้องหากระทำความผิดอะไร เหตุเกิดเมื่อใด และสถานที่เกิดเหตุที่ไหน

๒) ข้อเท็จจริงจากการสอบสวนได้ระบุวัน เวลา สถานที่เกิดเหตุ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครบถ้วนหรือไม่

๓) การพิจารณาพยานหลักฐานในสำนวน เช่น พยานบุคคล พยานเอกสาร พยานวัตถุ รวมทั้งคำให้การของผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน สามารถรับฟังเพื่อสนับสนุนข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร

๔) การทำความเข้าใจและคำสั่งสำนวนได้พิจารณาโดยถี่ถ้วน มีเหตุผลสมควรหรือไม่

๕) หากพิจารณาพยานหลักฐานในสำนวนตาม ๓) แล้วเห็นว่าไม่สามารถรับฟังเพื่อสนับสนุนข้อกล่าวหาอันเป็นเหตุให้พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องให้ทำความเข้าใจ "เห็นชอบ" กับความเห็นของพนักงานอัยการ

๖) หากพิจารณาพยานหลักฐานตาม ๓) แล้วเห็นว่าสามารถรับฟังเพื่อสนับสนุนข้อกล่าวหาได้ให้ทำความเข้าใจแย้งความเห็นพนักงานอัยการที่เห็นควรสั่งไม่ฟ้อง โดยระบุพยานหลักฐานตาม ๓) ที่รับฟังเพื่อสนับสนุนข้อกล่าวหาไว้ในความเห็นแย้งแล้วส่งความเห็นแย้งพร้อมสำนวนไปให้พนักงานอัยการเพื่อจัดส่งให้อัยการสูงสุดพิจารณา เพื่อชี้ขาดตามมาตรา ๑๔๕ ต่อไป

#### ๔. ระยะเวลาการทำความเข้าใจของผู้ว่าราชการจังหวัด

เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๘๑ ที่กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรมในการดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และทั่วถึง และจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอื่น ในกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ ประกอบพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.๒๕๔๖ มาตรา ๑๐ ได้กำหนดไว้ว่า ในกรณีที่ภารกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายส่วนราชการหรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกันให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกำหนดแนวปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดการบริหารราชการแบบบูรณาการร่วมกันโดยมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ และสำนักงานอัยการสูงสุดได้มีหนังสือขอความร่วมมือในการทำความเข้าใจแย้งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ เพื่อเป็นนโยบายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทำความเข้าใจแย้งภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งไม่ฟ้องจากพนักงานอัยการเว้นแต่เป็นคดีสำคัญหรือมีเหตุจำเป็นเป็นอย่างอื่น

ดังนั้น เพื่อให้การทำความเข้าใจของผู้ว่าราชการจังหวัด ตามมาตรา ๑๔๕ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นไปตามแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรมและเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐที่มีความเกี่ยวข้องต่อเนื่องกันกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งไม่ฟ้องจากพนักงานอัยการมาแล้ว ควรที่จะพิจารณาทำความเข้าใจภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับสำนวน เว้นแต่เป็นคดีสำคัญหรือมีเหตุจำเป็นเป็นอย่างอื่น ถ้าไม่สามารถทำความเข้าใจได้ภายในกำหนดให้รายงานพร้อมเหตุผลให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยทราบเพื่อประโยชน์ในการเร่งรัดและติดตามคดี

ทั้งนี้ให้คำนึงถึงอายุความการฟ้องคดีอาญาตามมาตรา ๙๕ ประมวลกฎหมายอาญา ดังนี้

- (๑) ความผิดที่ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี มีอายุความยี่สิบปี
- (๒) ความผิดที่ต้องระวางโทษจำคุกกว่าเจ็ดปีแต่ไม่ถึงยี่สิบปี มีอายุความสิบห้าปี
- (๓) ความผิดที่ต้องระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี มีอายุความสิบปี
- (๔) ความผิดที่ต้องระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี มีอายุความห้าปี
- (๕) ความผิดที่ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนลงมาหรือต้องระวางโทษอย่างอื่นมีอายุความหนึ่งปี

ถ้าคดีจะขาดอายุความให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรีบพิจารณาทำความเข้าใจ และหากผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นแย้งคำสั่งของพนักงานอัยการแล้ว ให้รีบส่งสำนวนพร้อมความเห็นให้พนักงานอัยการดำเนินการ ตามนัยมาตรา ๑๔๕ วรรคสองประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ต่อไป

#### ๕. การส่งสำนวน

๕.๑ อำนาจในการพิจารณาทำความเข้าใจแย้งคำสั่งของพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ มิใช่อำนาจทางบริหารราชการทั่วไป ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมอบอำนาจกันได้ตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่เป็นอำนาจทางกระบวนการยุติธรรม ซึ่งมีประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้โดยเฉพาะ ดังนั้นอำนาจในการบริหารงานยุติธรรมเกี่ยวกับการสั่งคดีของอัยการที่ไม่ฟ้องนั้น สำหรับในต่างจังหวัดผู้ที่จะทำความเข้าใจแย้งได้ กฎหมายกำหนดไว้ว่าต้องเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดเท่านั้น เพราะเห็นว่า เป็นบุคคลสำคัญที่มีอำนาจสูงสุด ทางการบริหารของจังหวัดที่จะได้ดูแลคำสั่งของอัยการให้มีความถูกต้องได้ ผู้อื่นหรือตำแหน่งอื่นกฎหมายไม่ได้ให้อำนาจไว้ ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงไม่อาจมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดทำความเข้าใจแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการได้

๕.๒ ถ้าหากผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ไม่ว่าจะเพราะเหตุใด อาจจะเป็นการลาหรือป่วยหรืออยู่นอกพื้นที่เช่นนี้ จะต้องมีผู้รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ผู้รักษาราชการแทนย่อมมีอำนาจทำงานในนามของผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งผู้รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัด จึงเป็นเสมือนผู้ว่าราชการจังหวัด สามารถสั่งสำนวนคดีอาญาแย้งความเห็นของพนักงานอัยการได้ โดยต้องระบุให้ชัดเจนว่าเป็นการ"รักษาราชการแทน" ผู้ว่าราชการจังหวัดเท่านั้นไม่ใช่การ"ปฏิบัติราชการแทน" ดังนั้นผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้รักษาราชการแทน ผู้ว่าราชการจังหวัดเท่านั้นที่มีอำนาจพิจารณาสั่งสำนวน คดีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕

๕.๓ กรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งความเห็นจะต้องระบุลงในแบบพิมพ์ที่พนักงานอัยการเสนอ ถ้าเป็นกรณีที่จะต้องแย้งในความเห็นของพนักงานอัยการที่เสนอสิ่งไม่พึง ว่าสมควรสั่งฟ้องในข้อหาที่พนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนมาเท่านั้น และเหตุที่ทำให้ต้องฟ้องเพราะเหตุใด ทั้งนี้ต้องมีข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสำนวนเท่านั้น หากปรากฏข้อเท็จจริงนอกสำนวนยอมไม่สามารถนำมาเป็นเหตุผลในความเห็นได้ และต้องเป็นการแย้งความเห็นของพนักงานอัยการ

๕.๔ กรณีที่การกระทำของผู้ต้องหา เป็นกรรมเดียวแต่ผิดกฎหมายหลายบท ที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องในบางบท เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรีบแจ้งความเห็นแย้งไปยังอัยการสูงสุด หากเห็นว่าคดีจะขาดอายุความหรือมีเหตุอย่างอื่นอันจำเป็น ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งความเห็นแย้งไปยังพนักงานอัยการจังหวัด เพื่อพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๖๕ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ.๒๕๔๗ ต่อไป

๕.๕ เพื่อประโยชน์แห่งการยุติธรรม ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อเท็จจริงในสำนวนการสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้นกระแสความ ให้เสนอให้อัยการสูงสุดในฐานะผู้ชี้ขาด และเป็นหัวหน้าพนักงานอัยการพิจารณาว่าจะสั่งสอบสวนเพิ่มเติมประเด็นใด ซึ่งมีผลเท่ากับมีความเห็นแย้งแล้ว

๕.๖ การทำความเห็นแย้งหรือเห็นชอบ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ ให้รวมถึงในการที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่อุทธรณ์ หรือไม่ฎีกาหรือถอนฟ้องถอนอุทธรณ์ และถอนฎีกา ตามมาตรา ๑๔๕ วรรคสามแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย ทั้งนี้ ในการพิจารณาทำความเห็นแย้งหรือเห็นชอบด้วยกับคำสั่งไม่อุทธรณ์หรือไม่ฎีกานั้น นอกจากพิจารณาเนื้อหาของคำพิพากษาของศาลชั้นต้นหรือคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ประกอบคำสั่งของพนักงานอัยการที่มีคำสั่งไม่อุทธรณ์หรือไม่ฎีกาแล้ว ต้องพิจารณาด้วยว่าคำพิพากษาของศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ดังกล่าวนั้นต้องห้ามอุทธรณ์ หรือต้องห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ว่าด้วยลักษณะอุทธรณ์และฎีกา หรือไม่ด้วย

#### ๖. การส่งสำนวนให้อัยการสูงสุดเพื่อชี้ขาด

การปฏิบัติในการส่งสำนวนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นแย้งความเห็นของอัยการตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๖๔ กำหนดว่า "ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแย้งคำสั่งไม่ฟ้อง ไม่อุทธรณ์ และไม่ฎีกาของพนักงานอัยการ ให้พนักงานอัยการประจำสำนักงานอัยการจังหวัดที่ตั้งอยู่ ณ ตัวจังหวัด เป็นผู้จัดทำหนังสือนำส่งสำนวนแล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลงนาม"

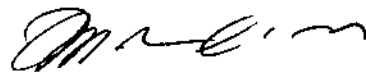
๓. การรายงาน

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นทั้งที่เห็นชอบกับความเห็นของพนักงานอัยการและมีความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการและได้ส่งสำนวนพร้อมกับความเห็นที่แย้งไปยังอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาชี้ขาดแล้ว ให้รายงานสถิติข้อมูลและผลการทำความเห็นดังกล่าวประจำเดือนให้กระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) ภายในวันที่ ๕ ของทุกเดือน ทาง Intranet.dopa.go.th. ตามแบบลักษณะ E- Case

สำหรับสำนวนคดีที่มีลักษณะพิเศษ อันน่าจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า เช่น ข้อเท็จจริงในคดีเป็นเรื่องที่ไม่เคยมีมาก่อน หรือมีลักษณะร้ายแรง กระทบกระเพื่อนต่อความรู้สึกของประชาชนทั่วไป หรือมีปัญหาข้อกฎหมาย หรือเป็นเรื่องที่มีข้อเท็จจริงสลับซับซ้อน มีเงื่อนไขเป็นพิเศษ เป็นต้น เมื่ออัยการสูงสุดพิจารณาสั่งคดีเป็นประการใดแล้วให้ขอถ่ายสำเนา สำนวนคดีดังกล่าวจากพนักงานอัยการส่งให้กระทรวงมหาดไทย(กรมการปกครอง) ด้วย สำหรับคดีที่อัยการสูงสุดเห็นชอบกับความเห็นแย้งของผู้ว่าราชการจังหวัดให้ติดตามผลคดีเป็นพิเศษแล้วรายงานกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) ทราบทุกกระยะ จนกว่าคดีถึงที่สุด

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ



(นายทงศ์โทม วาสุธิติ)  
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ

โทร/โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๕๕๗

## ตัวอย่างการเรียงเอกสารตามระเบียบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๑. รายงานการสอบสวน
๒. คำให้การของผู้กล่าวหา
๓. คำให้การของผู้ต้องหา
๔. คำให้การของพยาน(เรียงตามความสำคัญ)
๕. เอกสารของกลาง
๖. บัญชีของกลาง
๗. บัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้าย
๘. บัญชีทรัพย์สินประทุษร้ายได้คืน
๙. บัญชีทรัพย์สินประทุษร้ายไม่ได้คืน
๑๐. บันทึกพนักงานสอบสวน
๑๑. บันทึกการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ
๑๒. แผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุ
๑๓. ภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุ
๑๔. แผนที่และภาพถ่ายที่เกิดเหตุ พฐ.
๑๕. บันทึกการชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ
๑๖. ภาพถ่ายการชี้ที่เกิดเหตุ
๑๗. ผลการตรวจพิสูจน์พยานเอกสาร วัตถุพยาน
๑๘. ภาพถ่ายพยานเอกสาร วัตถุพยาน
๑๙. บันทึกการชี้ตัวผู้ต้องหา
๒๐. ภาพถ่ายการชี้ตัวผู้ต้องหา
๒๑. บันทึกการจับกุม
๒๒. หมายถึง
๒๓. บันทึกรูปพรรณผู้กระทำผิด
๒๔. รูปถ่ายผู้ต้องหา
๒๕. บันทึกขอความเห็นชอบจับกุม
๒๖. หมายถึงผู้ต้องหา
๒๗. หนังสือ บันทึก แจ้งอาัยัด  
และถอนอาัยัดผู้ต้องหา
๒๘. บันทึกการตรวจค้น
๒๙. หมายถึง
๓๐. หมายถึงพยาน
๓๑. หนังสือแจ้งเหตุขัดข้องของพยาน
๓๒. สำเนาใบมรณบัตรของผู้ตาย
๓๓. สำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้ตาย
๓๔. สำเนาเอกสารส่วนตัวของผู้เสียหาย
๓๕. สำเนาเอกสารส่วนตัวของผู้ต้องหา
๓๖. สำเนาเอกสารอื่นๆ
๓๗. บันทึกการตกลงค่าเสียหาย
๓๘. บันทึกการคืนของกลางและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
๓๙. บันทึกขออนุมัติคืนของกลาง
๔๐. เอกสารโต้ตอบ สอบถาม
๔๑. ตำนานรูปพรรณทรัพย์สินหาย
๔๒. รายงานเหตุด่วน
๔๓. รายงานข้าราชการต่องานคดีอาญา
๔๔. แผนที่ประทุษร้าย
๔๕. สำเนากาการร้องทุกข์กล่าวโทษ(สีฟ้า)
๔๖. บันทึกการถอนคำร้องทุกข์
๔๗. บันทึกการร้องทุกข์มอบคดี
๔๘. บันทึกมอบอำนาจ
๔๙. บันทึกการแจ้งสิทธิผู้ต้องหา
๕๐. บันทึกการควบคุมตัวผู้ต้องหา
๕๑. สำเนาคำร้องฝากขัง ผัดฟ้อง
๕๒. บันทึกเสนอสัญญาประกัน
๕๓. สัญญาประกัน
๕๔. หนังสือแจ้งให้นายประกันส่งตัวผู้ต้องหา
๕๕. บันทึกหลักฐานการรับส่งตัวพยานกระทำผิด
๕๖. บันทึกแจ้งการจับกุมเด็กหรือเยาวชน
๕๗. หนังสือแจ้งบิดามารดาเด็กหรือเยาวชน
๕๘. รายงานจากสถานพินิจ
๕๙. ผลการตรวจสอบประวัติและพิมพ์มือผู้ต้องหา
๖๐. ผลการตรวจสอบประวัติและพิมพ์มือผู้ตาย